

Redacția: Administrația
 Tipografia:
 Brașov, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Servori neînlocuți nu se primesc.
 Domiciliile nu se retrimit.
 Birou de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Incerate nu se primesc în Viena
 (S. Moser, Holzmeister & Vogler (Otto
 Haas), H. Schölk, Alois Herndl, M.
 Jakes, A. Oppolitz, J. Demisberg; în
 Budapesta: J. V. Baldberger, Ek-
 ston Bernat; în Frankfurt: G. J.
 Dand; în Hamburg: A. Slesner.
 Prețurile inserțiilor: o serie
 paronod pe o coloană 8 cr. și
 30 cr. timbru pentru o publi-
 care. Publicări mai dese după
 tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o
 serie 10 cr. v. a. sau 80 baz.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-careci
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fr., pe șase luni
 6 fr., pe trei luni 3 fr.
 N-rii de Duminecă 2 fr. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate oficiile
 poștale din țară și din afară
 și la dd. colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 a administrației, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etajului
 I.: pe un an 10 fr., pe șase
 luni 5 fr., pe trei luni 2 fr. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fr., pe 6 luni 6 fr., pe trei luni
 3 fr. Ună esemplară 5 cr. v. a.
 sau 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 266.

Brașov, Mercuri, 1 (13) Decembrie

1893.

Națiunile nemaghiare și Ungurii.

Brașov 30 Noembrie v.

Nimic mai firesc, decât ca ideea coaliției națiunilor nemaghiare pentru apărarea egalei lor îndreptățiri naționale să displacă guvernărilor unguri; nimic mai ușor de înțeles, decât ca ori-ce mișcare ce se face pentru realizarea acestei idei să fie timbrată de ei a priori de acțiune dușmănoasă în contra statului.

Cel ce va ceti articolul de mai jos al guvernamentalului „Pester Lloyd”, care se pronunță asupra celor mai noue încercări pentru realizarea unei solidarități procederi a națiunilor nemaghiare în lupta contra adversarilor comuni ai existenței lor naționale, va primi aceeași impresiune, ce au primit-o întotdeauna, de când cu nefericita eră de maghiarizare violentă, din enunțările presei unguresci.

Este lucru firesc ca cei ce pregătesc contopirea națiunilor nemaghiare în cazanul maghiarizării, să considere ca o mare perturbare a planurilor și a scopurilor lor ori-ce manifestare de coherență a părților, pe cari densii numai prin desbinare și sfărîmarea pot să le prepare pentru procesul de contopire.

Istoria ne dovedește destul de lămurit, că egemonia maghiară și-a aflat întotdeauna cel mai puternic razim în desbinarea neamurilor conlocuitoare de altă limbă și în privința acăsta nu este esact că Ungurii ar fi învățat numai dela Austriaci pe *divide et impera*. Școala austriacă a contribuit numai la perfecționarea sistemului de aspirare, ce este adă la noi în deplină floare.

Ce le mai și vine în gând Românilor să meargă mână în mână cu națiunile de aceeași sorte ca ei

din acest stat? Nu-i îmbiiă Ungurii mereu dela 1848 încete cu înfrățirea? Ce mai vor ei acuma de-odată altă înfrățire? Rău gust mai au ei de a voi să se alieze cu o „mână de extremi” Slovaci și Sârbi, când cei ce au adă totă puterea în mână așteptă cu dor ca să i stringă în brațele lor!

Despre acest rău gust, despre acăsta rea înclinare a Românilor foia ungerescă scie să înșire multe, ba scie să fie de-odată chiar și îngrijată de cauza română, ce i se pare de odată atât de primejdut prin pretinsul „complot”, cu o „mână de Slovaci și Sârbi, cari „se reprezintă numai pe sine” și „n’au poporul la spatele lor”.

Intr’adever, o neașteptată îngrijire acăsta pentru sörtea Românilor câteva zile după ce în dieta s’a declarat de cătră puternicii di-lei răboiul de exterminare școlilor românesci, cari sunt temelia existenței lor naționale în acest stat!

Dér, cum vedem, gusturile sunt diferite și decă Români au răul gust de a da mâna cu nise „panslaviști slovaci” și „iredentiști sârbi”, cei dela „Pester Lloyd” nu vor să rămână mai pe jos și cu sfaturi fariseesce, cu promisiuni înșelătoare amestecate cu tot felul de amenințări și suspușionări dușmănoase, umblă să cvingă pe Români, că adevărații lor amici sunt numai cei ce au cerut în dieta, ca să li se sequestreze din partea statului și să li se maghiarizeze fără de amânare școlile, și că decă voiesc binele lor și al nației lor să nu mai șovăiescă, ci să capituleze mai bine de bună voie, decât de silă și să s’arunce în brațele d-lui Hieronymi și a celor, cari cu atăta bunăvoință pentru Români și pentru aspirațiunile lor „între marginile

legilor”, l’au aplaudat cu multă foc în dietă.

Pe cei dela „Pester Lloyd” îi mai dore, că Români prin veleitățile lor de alianță cu celelalte națiuni nemaghiare din „statul-patriă” rischază numai de a se pune în conflict și de a și atrage mânia opiniunii publice maghiare. Îngrijire cu totul superfluă, după ce acăsta opiniune publică se dirige de cătră presa maghiară, în care dominează spiritul intolerant al unui Bartha și de cătră dieta maghiară, care aduce ovațiuni politice energice de desnaționalizare a ministrului de culte și de instrucțiune publică.

Decă nu este mai mult riscat, decât „odiul opiniunii publice maghiare”, atunci Români pot fi liniștiți, căci în privința acăsta numai pot perde nimic.

Dér înțelepții politicieni dela „Pester Lloyd” mai găsesc, că Români prin participarea lor la un „congres de rebeli”, s’ar pune în „conflict fătis cu puterea impuitoare a statului ungar”.

Aici, ca în totdeauna, ei au uitat numai a aduce dovada, că o consultare a cetățenilor din sinul naționalităților pentru o acțiune comună politică pe teren legal involvă în sine o dușmănie în contra statului, seu chiar o rebeliune.

Decă ar fi așa numai după voia celor dela „Pester Lloyd” ori-ce mișcare, ce nu le place lor, ar trebui să fie timbrată de rebelică. Din norocire însă nu este așa și nisoșintele de apărare comună a națiunilor nemaghiare își au îndreptățirea lor istorică și faptică, ce nu se poate resturna cu suspușionări tendențioase și răutăcioase.

Înțelegem, că le cade greu Ungurilor dela putere, când vedă că se prepară o coalițiune a popo-

relor nemaghiare în afară de parlament. Cine poartă însă vina, că ea nu se poate face adă pe terenul parlamentar?

De sigur că nu multă calumniatale și huiduitele „naționalități”.

Cei dela „P. Lloyd” n’au decât să răstăiească paginile istoriei celei mai nouă, de când au ajuns ei la sacul cu grăunțele, și se vor convinge, că numai absolutismul parlamentar unguresc, care a făcut imposibil naționalităților nemaghiare să fie reprezentate în parlament a produs acăsta tristă și în adevăr îngrijitoare situație.

Se implinesc acum tocmai de ce ani, de când organul nostru răspundend foilor unguresci, cari se temeau ș’atunci de înriurirea sistemului Taaffe asupra Ungariei, dîcend, că printr’o alianță a tuturor popoanelor asupra s’ar pute constitui o partidă mare a naționalităților, care ar pute ave vr’o optă decă de deputați în parlament și că acăsta ar periclită pacea interioară a Ungariei, a scris:

„Nu eventuala formare a unei partide a naționalităților în dieta ungară, ci faptul, că acăsta partidă este dinainte suprimată prin legea și praca ungurescă amenință pacea interioară a Ungariei. Coalițiunea naționalităților, neputend-se face astfel în parlament, se va sevrși afară din parlament, ba ea există deja prin puterea comunității de interese, nu mai câtă nu s’a putut încă pronunța pe față”. (Gaz. Trans. nr. 107 din 1883).

Atunci foile din Pesta ca „Nemzet”, „Neues Pester Journal” ș. a. și cele din Viena ca „Neue freie Presse” ne-au întâmpinat cu aceeași imputări, că am urmări scopuri escentrice, estravagante și periculoase ordinei de lucruri în stat,

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

„Aban Stolz și Judeii.”

(Aban Stolz una die Juden. Ein zeitgemäses Beitrag zur Judenfrage für das deutsche Volk, von H. K. Lenz. Münster, in W. Adolf Russels Verlag 1893.)

Cartea cu acest titlu conține cu totul 80 pag. scrise în 8° de H. K. Lenz, pe basa datelor lui Alban Stolz, preot și la urmă profesor în Freiburg.

Titlu 1. Introducere. Aci se arată, cum Alban Stolz, în Căldarul său (für Zeit und Ewigkeit, pro 1874) tractază așa dîsa *Cestime judaică* pe 24 pag. El nu lăsa ocaziunea binevenită pentru de a arăta creștinilor, în numărósele sale scrieri, cunoștințele câștigate prin experiență față de Evrei. Alban Stolz nu cunoșce pe Evrei numai din cărți, el îi cunoșce mai mult din căldorile sale în lume. Atât în patria sa Bühl, în Baden, cât și în căldorile sale prin Germania, Austria și până prin Orient, el a avut seriose atingeri cu Evreii. I. M. Hägele, biograful lui Stolz, arată, că pe la a. 1827, când A. Stolz era student în Freiburg, nu se afla în acest oraș nici un Evreu, căci, dîce el: „Din bătrani

nu se pomenia, ca vre-un Evreu să inopeteze în acăstă cetate vrednică de invidiat; acum însă liberalismul a pus capăt acelor timpuri fericite”.

Titlu 2. Judeul ca om de comerț. „Veți face mai bine, decă veți scote vaca creștinului sëracu din ghiarele Judeului, decât să dați elemosină cerșitorului!” Așa esclamă Ab. Stolz, care aduce multe asemănări și exemple din lumea de speculație evreică. „Cum s’ar pute să nu facă Evreul bună speculă, când țeranul crede minciuna Evreului!” Specula este nedespărțită de Evreu, și Evreul fără speculă este mort.

Intru adevăr, am vădută destui Evrei aici în Ardeal, cari ocupand oficii publice, totuși nu s’au putut conțeni să nu facă speulă. Intr’un sat de lângă Bistrița, un Evreu, altfel învățat, care a fost dascăl timp de doi ani cu plată de 500 fl. la an, pe cari îi primia dela ș neotalmudiști, a lăsat dascălia și adă ține cărciumă și boltă. Acum este în elementul său!

Titlu 3. Jidovul cămătar. Cămătăria își are sorginea în învățăturile tal-mudice, despre cari nu putem vorbi aici.

Alban Stolz aduce o parabolă la acest loc, despre un *cuc*, care și-a depus un *ou de argint* într’o casă. Eșind din aceluși ou un puș, acesta consumă tot, ce se afla în casă, nelăsand nici o cărmăjă să mai rămână și pentru alții. Acest *cuc* este Jidovul cămătar. Un taler dat împrumut sëracului, de cătră Evren, nu este decât un *ou de cuc*.

In D... susul la Sundgau, înfloresc Judeii ca pomii în Maiu. Ei și-au edificat case frumoșe, împodobite cu tapete și covóre prețioșe, se preumblă în caleșe scumpe, ér nevestele lor se gâtesc cu cercei, inele și „*diamanten-perlen*”. Țeranul din Sundgau se tără, amărit după biata vâcută; se culcă pe pae și abia decă se satură cu cartofii. Acesti țerani mai înainte aveau agri frumoși, vite bune și gologani destui în ladă. Astăzi totul e nimic! — dîce Stolz.

Și ce face Jidanul, ca să devină avut? Lucră el și asudă cu corpul? Se școlă el de dimineță să dea cu ciocanul, să tragă cu cósă, ori cu sapa, seu să mănă plugul de când cântă ciocăria? Sunt ei binemeritați de patriă, au ajutat dără cetățenului, au servit statului cu prudență politică? Sunt dără ei ângeri consolatori

pentru cetățeni? — Nu, de un milion de ori nu! răspunde Al. Stolz.

Cum se face dér, că pe lângă tóte astea, Jidanii sunt mai avuți și mai fericiți, decât creștinii? La acăstă întrebare Al. Stolz răspunde: 1) Din șiretenia și dibăcia de speculă și cămătăria, și 2) Din prostia Creștinilor.

Interesant este un exemplu al lui Alban Stolz: Un om șermanuș primește dela un Evreu o vițea amărită, ca să i-o creșcă; vițea nu prețua mai mult, ca 40 franci; Evreul însă o prețuesce în 60 fr. Se învoesce cu creștinul, ca să împartă profitul la timpul său. Țeranul grișce de vițea, ca de ochii săi. După doi ani vițea devine vacă și fată un vițel și după alți doi ani mai fată un vițel. Acum vine Evreul: El cere vaca și profitul vré să-l împărtășce cu țeranul: 1) Evreul cere prețul de mai înainte, când vaca era vițel, adecă 60 franci; 2) Jumătate din suma crescută de atunci, de când vaca era vițel, și anume vaca acum plătesce 120 fr. profitul face așa-dără 60 fr., dintre acăsta jumătate se vine Evreului, ceea ce face 30 franci; 3) Unul din cei doi viței, care acum prețuesce 30 fr. este érăș al Evreului. Cu totul capătă Evreul

cu cari debutăză ađi „P. Lloyd“ la adresa Românilor.

Nici supărarea guvernăntilor, nici năsuințele celor în mod atăt de vitreg și dușmănos guvernăți nu sunt dără numai de er și de ađi, ci stămă față c'ună proces, care își umăză cursul său cu o siguritate matematică și pe care nici sfaturile viclene, nici promisiunile amăgitore, nici amenințările grosolane ale celor dela „P. Lloyd“ nu-lă veră putē opri în mer-sul său.

Infrățirea sërbo-slovaco-română.

„Pester Lloyd“ dela 8 Dec. a. c. se ocupă în primul său articol cu plănuitulă congres de infrățire sërbo-slovaco-romănescă. Dice, că urđitorii acestui plan făcă acum pregătiri, spre a-lă pune în scenă, se sfătuesc în secret și făcă o conjurațiă caraghiosă, și tôte cu scop pentru ca să pună în spaimă parlamentul și opiniunea publică în Ungaria, ér guvernului unguresc se i producă impresiunea, că asupra capului acestui stat atără de ună fir subțire ală unei răbdări, de care s'a abusată prea mult, sabia damoclică a unui congres de naționalitate.

Ei bine, continuă „Pester Lloyd“, sabia lui Damocle o vedem în adevăr oscilândă asupra capului nostru; dăr vedem tot-deodată, că este o sabiă de teatru miserabilă lipită din lemn și carton. De așa o jucăriă próstă nu se va speria de loc opiniunea publică a națiunei! Congresul cu care se amenință statul ungar, ce ar putē să descopere nou parlamentului și guvernului său opiniunei publice? Pôte solidaritatea elementelor extreme între Slovaci, Sërbi și Români? Dăr acesta nu trebuie să fiă formală declarată, de-orece ea s'a manifestată în mod practică prin rolurile de ospitanți agitatorilor slovaci și sërbi la manifestări române, la procese de presă ardelenă și la alte ocașii de aceea. Oră dără e vorba, că la congres să se trecă preste proclamarea solemnă a principiului de solidaritate și să se stabilească un sistem de conclurare a celor 3 naționalități, în sens dușmană statului? Ei, de ar face-o numai d-nii aceștia! Pentru aceea ca planul lor de cooperațiă să se nimicească, lovindu-se de rezistența victoriosă a ideii de stat maghiar, de acesta ar îngriji energia ministrului Wekerle, precum și politica ministrului de interne, care în conciliațiunea sa, merge până la marginea estremă a posibilului. La apărarea atacurilor dușmane statului însă, este gata a desfășura energia cea mai nemilosă. Complotul ar fi dăr din capul locului nestricăcios pentru interesul de stat maghiar; dăr el ar arăta tot-odată opiniunei publi-

ce din străinătate, în modul cel mai drastic, cât de mincinos sunt faimele lăpăte despre crudela asuprire a naționalităților din Ungaria, cari în realitate pot să se sfătuesc, sub scutul legilor liberale ale acestei țeri, neturburate asupra metodei unui atac concentric în contra păcii interne a patriei“....

Dice apoi, că Români întrând în infrățirea, la care îi invită mereu de mai bine de ună an de țile Slovaciei și Sërbi, ar face o rea trebă. Panslaviștii slovaci și irredentiștii sërbi nu sunt susținuți în năsuințele lor centrifugale de conaționalilor. Măna de panslaviști slovaci și ceta cea mică de irredentiști sërbi se representă numai pe sine însași; masele stau, ce-i drept, îndărătul lor, însă forțe departe îndărătul lor, și nici odată nu se vor apropia de acești dușmani ai statului... Ce privește pe conducătorii români, ei au putut să păstreze până acum cel puțin aparința, că poporul român urmăză în rënduri strinse pasurilor lor. Dără însă vor face o alianță cu extremii slovaci și sërbi, cari sunt părășiți notoric de conaționalii lor, atunci chiar și această aparință nu se va mai putē susține pentru durată.

Atunci se va convinge tótă lumea, că acei Români, cari își inchipuesc, de a promova interesele conaționalilor lor prin aceea, că-i dau pe mâna escentricităților unor capete sucite de altă naționalitate, că, dicem, și acești Români, cărora le place a juca rolul de conducători, nu sunt decât nise capete sucite, cărora poporul nu le pôte nici de cum urma. Români n'au să caute dăr nimic la un congres al rebelilor, pentru-că acolo nu e de găsitu nimic. Totu ce ar putē să dobândescă prin acest congres, ar fi, că ei singuri ar avă să pôrtă întregul odiu ală acestei afaceri. Tocmai pentru că nu i vine nimenu în minte de a identifica cu D-lă Mudron pe toți Slovacii, și cu căți-va agitatori nematură din Neoplanta pe toți Sërbi, Români sunt în pericol de a atrage asupra lor tótă mâna opiniunei publice: mâna nu pentru fapta nevătămătore a congresului însuși ci pentru simțemintele dușmane statului, cari au fost motorul la fapta acăsta. Noi am crede însă — și aici ne vor da dreptate chiar și cei mai radicali dintre Români, — că un asemenea efect ar putē să fiă în tôte împregiurările numai nefavorabilă cauzei române. Cu tôte comediile de pregătire, persoanele conducătore ale naționalității române trebuie totuși să dică, că ar fi fapta cea mai nebuună din lume, decât ei ar intra într'o luptă fățișă de rezistență contra puterei impuitoare a statului ungar...

Și, ca să vorbim concret, decât corifeii români voiesc odată să tracteze, n'ar fi mai consultă, decât s'ar decidă a face o

transacțiune cu ordinea existentă de stat? O înțelegere cu agitatorii sërbi și slovaci ar duce totuși numai la iluziuni, cari în curând s'ar perde și după disparițiunea lor ar trebui să urmeze resculărea active numai capitularea necondiționată. N'ar fi cu mult mai avantajos, de-a săvârși supunerea deja acuma și de-a încungiura astfel infrângerea neevitabilă? Pacea, de care poporul român are cel puțin puțin atăta lipsă, ca și statul ungar, e legată numai de-o singură presupunere: de recunoscerea, fără rezervă și sinceră, a ideii de stat maghiar. Indată ce va fi împlinită această condițiune, nu va mai sta nici o pedecă în calea păcii și a bunătăților ei. Dără Români vor manifesta solemnă lealitatea lor față cu idea de stat și vor manifesta-o practică prin intrarea lor în viața publică, atunci dorințele lor vor fi cu bunăvoință esaminate și gravaminele lor, întră cât nu colidază cu legile, vor fi după putință considerate. Actualul ministru de interne a documentat, în discursul său rostit cu ocașia desbaterii gravaminale, o via pricepere și un viu interes pentru afacerile române; pe judecata lui și pe simțul lui de echitate pôte dăr să conțeze această naționalitate, decât odată vine lucrul acolo, de-a stringe legătura între ea și între statul-patriă printr'o înțelegere reciprocă.

Și aplausele, cu cari aproape întreaga dietă a primită aceste enunțațiuni ale ministrului, pot să servescă Românilor ca garanțiă, că nici parlamentului nu-i lipsesc buna voință de-a întâmpina cu simpatie aspirațiunile lor, decât acestea se mișcă în cadrul ideii de stat. Singura condițiune a unei astfel de metamorfoze îmbucătore este însă — cum am dășit — renunțarea la punctul de vedere definit în memorandumul dela Sibiu, care este o negare directă și temerară a ordinei de stat existente. Despre tôte celelalte se pôte vorbi după aceea. O naționalitate, care se pune ea însăși afară din lege, n'are dreptul de-a se jălui, decât nu se împărtășește de fructele, cari se pot produce numai pe terenul legal și numai de pe acest teren se pot aduna.

Cestiunea noastră în parlamentul român.

Sâmbătă s'a început în Senatul român discutiunea asupra răspunsului la mesagiul regal. Cu ocașia aceasta d-lă Dim. Sturdza, șeful partidului liberal, a sulevat și cestiunea română de dincă de Carpați, numindu-o o cestiune de existență națională. Eată pentru ađi în puține rënduri cuprinsul discursului său:

Oratorul trece la cestiunea existenței noastre naționale. D-sa amintesc, că România independentă este locuită numai de Români, ală cărui neam este compact, și nu de elemente străine. O altă datoră însemnată, care nu se pôte neglijă de nici un guvern românesc, este aceea, de a împedca pe cât se pôte absorbirea elementelor românesce, ce locuesc în Ungaria, în Basarabia, în Bucovina, căci atunci când Români din Ungaria vor fi maghiarizați, acei din Basarabia rusificați — și România independentă va fi slăbită. Nu numai noi, ci și Europa este interesată la menținerea individualității neamului nostru. S'a dășit odată că „decă Austro-Ungaria n'ar exista, ea ar trebui inventată“. Eu cred că și pentru România s'ar putē dice, că „decă România n'ar exista, ea ar fi trebuit inventată!“

D. Sturdza vorbește de suferințele Românilor din Ungaria. D-sa face aprețări etnografice, geografice și statistice prin care arată cum Maghiarii întrebunțeză tôte mijlocele, chiar cele mai brutale, pentru a desnaționalisa pe Români. Nu ar fi dăr o lipsă de tact politic, dice oratorul, decât guvernul țerei ar face aceea ce a făcut Bismarck cu ocașia tratatului din Berlin, adecă ar face pe samsarul cinstit între guvernul maghiar și Români de sub Coróna St. Stefan.

Pe frontispiciul palatului împărătesc din Viena stă scrisă lozincă: Iustitia regnorum fundamentum! Dăr din nenorocire această nobilă și frumoasă lozincă a fost uitată la Pesta. Trebuie dăr să nu abădăm nici în parlamentul țerei și să abădăm cestiunea cu bărbăție și prudentă. Existența națională a Românilor din Ungaria este o cestiune de viață și pentru noi. (Aplause)

D. Sturdza acuză pe miniștri, că au căutat a paralisa acțiunea Românilor asupriți, că sunt în desacord în privința atitudinii lor în cestiunea națională. Unii dintr'ênșii, dice d. Sturdza, nu vor să se strice cu Maghiarii, alții încuragieză pe sub mână diare irredentiști.

Oratorul face istoricul revendicărilor legitime ale Românilor din Ungaria și arată cum ar fi posibilă o împăcare între Unguri și Români. D-sa arată, că soluțiunea pusă înainte de d. Horvath este o amăgire, și că împăcarea nu se pôte face de cât pe tărământul lealității.

D. Sturdza dovedesc, că irredenta română este o născocire a dușmanilor noștri. Chiar decât am putē lua Transilvania, noi n'am trebui să o luăm, căci ar avea ca consecință distrugerea împărăției austro-ungare și o conflagrațiune generală, care ar cădă pe capul nostru, a celor slabi.

*
Precum ni-se comunică din Bu-

120 fr. pentru acea vițea slabă, ce nu era mai scumpă ca 40 fr. Și acest capital (40 fr.), când Evreul l'ar fi pus cu interese, i-ar fi adus pe un profit de 2 franci. Dără însă țeranul nu are parale să rescumpere profitul Evreului, atunci acesta e bun bucuros, ca țeranul să-i subscrie ună cambi, ér Evreul își duce vaca și vițelul, rămânând țeranul dator cu 90 fr. drept recunoscință, pentru-că i-a crescut Evreului vacă și vițel. Dără cambiul decade și țeranul nu pôte să-l rescumpere, atunci face altă cambi și totu așa până țeranul trebuie să iasă din casă.

Un tineră cavaler, nu tocmai Don Juan, ca ală lui Moliere, oră Lord Byron, fiind în lipsă de bani, primesce bucuros 80 franci dela un Evreu, care-i numără banii cu multă politeț și complășantă, și care cu multă curtenire îi întinde spre subscrie ună cambi de 100 fr. (cu interese cu tot) pe 1/4 an. La despărțire, se veđ, cu câtă amabilitate și onore îl petrece Evreul, cum tragă împreună la țigări, încât ai cugeta, că Dumnezeu a lăsat pe lume numai angeri.

Trecă cele trei luni și cavalerul nu pôte plăti. Evreul atunci îl liniștesc, să

nu fiă îngrijat, că va merge el, Evreul, la tatăl său și acesta îi va plăti. Tinerul auzind de tatăl său, la moment îi subscrie o obligațiune de 500 fr. cu interese cu tot pe trei ani.

Bravo! Acum cavalerul se însără. Cămătarul amenință, că va arăta obligațiunea miresei. Ca să nu se întempe una ca asta și ca Evreul să-și țină pupăza, îi dă o indoită obligațiune de 1000 fr. Cavalerul e însurat și după un an n'are ce face, caută să spună nevastei sale, că el dătoresc Evreului o miă și jumătate, oră mai bine de franci, deși el a primit numai 80 franci.

O, fericiți discipuli ai lui Maimonides, numit Vulturul Sinagogei. Nimic în lume nu mă surprinde așa de mult, esclămă Stolz, decât hăbăucia și orbia concetățenilor mei. De aceea el le pune în vedere 6 porunci: 1) Să nu faci negoți în companiă cu nici un Evreu. 2) Să nu împrumut dela nici un Evreu. 3) Să nu iai via Evreului în grija ta. 4) Așară cu Evreul, ce te măgulesc! 5) Nu cumpăra dela el marfă cumpărată. 6) Nu da din mână nici o obligațiune, pe care nu ții-o cetescă un om sincer.

Titlu 4. Reprivire pentru Evreii, cari cercetă școlă creștină. Aci Al. Stolz nu ne spune nimica nou, ce nu am ști și noi. Ceea ce el ne spune putem ceti dănic în foile creștine, sau cu caracter ne-semitic, decât nu vă place antisemitic. Ce este antisemitismul? Este el o sectă religioasă? Nu, este o barieră de colre politică socială contra valurilor evreice. Și minune! De câte-ori antisemitismul nu-și dă în cap cu liberalismul modern! Și apoi ore care Evreu nu se bate în pept, că el nu e liberal?

Estă mod școlile plănuite în spiritul cel mai liberal sunt Artaxersele și Cir-ul Evreilor; se și pune mare grije, ca d. e. în școlile creștine să nu se vate cumva urechile elevilor evrei prin cărți, cari ar conține pe paginile lor bucăți religioase. Apoi în școlile, în cari profesorul ar fi Evreu în fason liberal, cum ar și cuteza cineva să rostescă ună „Tatăl nostru“?

Știu, că ați cetit cu mirare despre edictul față de Crucea mută în Austria de jos și protestările omenilor de bine contra atăta liberalism cu lingura! Ei, dăr Jidovul e tot Jidov și în ziua de Pasci. Ce de noroc mai au Jidovii în lume!

Chiar Iosif II a ordonat, ca copiii de Evreu, cari cercetă școlile creștine, ca să nu se scandalizeze de rugăciunea și crucea creștină, puteau să aștepe afară până după rostirea rugăciunii obicnute înainte de prelegere, și numai după aceea să intre.

Când cu cestiunea Evreilor în România, tótă lumea a sărit în apărarea Jidanilor, dăr când pentru popore creștine se ivesc cestiune de existență, ce face liberalismul modern?...

În Corfu, fiind o răscolă contra Evreilor, tôte guvernele cereau strictă pază pentru Evrei, pe când totu atunci pentru creștinii măcelăriți din China, nu-și ridica vocea nici un liberal.

Când marchisul Moré, amic al lui Drumont din Franca, a ucis în duel pe Evreul Mayr, tótă presa liberală taxa această ca o barbariă; decât însă un creștin ar cădă jertfă unui duel purtat de o mână liberală evreică, ce ar dice atunci presa liberală-semitică? — Un actă valeresc!

(Va urma)

curesc, și în *Camera* își vor ridica vocea în cestiunea română d-nii deputați *Stolojanu, Ionu Grădișteanu, Mișăescu și Porumbaru.*

SCRIRILE ȚILEI.

— 30 Noevre.

Serbare școlară. Astăzi, ziua S-tului Andrei, s'a ținut obișnuita serbare școlară. Tinerimea studioasă dela școlile românești din loc, s'a adunat în sala cea mare a gimnasiunului, unde d-lu profesor I. *Popea* a ținut o cuvântare despre *Metropolitul Andrei Baron de Șaguna*, răposat la 1873. Vorbitorul a arătat în colorii vii activitatea lui Șaguna pe toate terenele, precum și meritele lui neperitoare pentru biserică și națiune. Dela gimnasiu, tinerimea școlară, în frunte cu corpul profesoral, s'a dus la biserica St. Nicolae, unde s'a oficiat ună parastă în memoria neuitatului *Metropolit Șaguna.*

— o —

Formarea noului cabinet italian. Prin unu decretu dela 9 Dec. d. *Crispi* e însărcinat cu formarea noului cabinet. Conferințele urmază între d-nii *Crispi, Saracco și Sonnino* în scopu de a fixa programul financiaru al noului cabinet. D-lu *Crispi* a convorbit de asemenea cu d-nii *Zanardelli, generalul Cosenz și Brin.* Țiarele ce apară dimineța anunțau, că d. *Crispi* va lua președinția și ministerul de interne; d-nii *Saracco*, lucrările publice; *Sonnino*, finanțele; senatorul *Perazzi*, tesaurul; *Boselli*, agricultura; *Maggiolino Ferraris*, poștele și telegrafu; generalul *Cosenz* sau *Ricotti*, războiul; *Brin* sau *Racchia*, marina. Țiarele ce apară s'era confirmă această împărțire a portofoliilor. Se vorbește de ducele de *Sermoneta* la afacerile străine. Toate scirile asupra programului noului cabinet sunt premature. *Crispi* a ținut numeroase conferințe cu diferite personaje politice, între alții cu d-nii *Nicotera și Cavalotti.*

— o —

„Agitatori“ puși sub pață Cetimă în *Magyar Hirap* dela 10 Dec., că judele de tribunal *Jakobovics* și subprocuroorul *Meyeri* au colindat săptămâna trecută comitatele *Neograd, Bars și Hont* pentru a pune sub pață polițienescă pe toți „agitatorii“ slovaci de pe teritoriul unitelor comitate. — Se pare, că se întorcă timpurile de închisii.

— o —

Răpaușul de Duminecă. Ministrul ungurescu de comerț a dispus, cu ordonanța Nr. 85356 din 25 Nov. a. c. că avându în vedere, că în anul acesta ajunul Crăciunului cade Duminecă și anulul nou Lunea, în Duminecele din ajunul Crăciunului și ajunul Anului nou, excepțiune făcându dela legea răpaușului de Duminecă, toate stabilimentele de comerț și industria pot să fie deschise totă ziua.

— o —

Complot în contra vieții Țarului. Țiarul *„Le Patriote“* din *Bruxella* publică o depeșă din *Petersburg*, după care s'ar fi descoperit unu atentat în contra Țarului. S'a arestat unu student. Atentatul trebuia să se facă pe timpul plimbării Țarului în sania.

— o —

Cununii. D-lu *Mihail I. Avrigeanu* din *Plöesch* și d-ra *Reveica T. Zernoveanu* din loc, se vor cununa Duminecă, în 5 (17) Decembre c., la orele 3 p. m., în biserica Sf. Treimi de pe *Tocile.* — Adresa tinerei părechii sincerile noastre felicitări!

— o —

O rugare. D-lu *Teodor Papp*, parochiu român gr. or. (în *Alsó-Lugos*, p. u. *Élesd*) cantă nr. 99, 100 și 101 a-i fôiei „*Albina*“ din 1871. Avându d-sa mare trebuință de acei numeri, pe cari i-a căutat în mai multe locuri, fără de ai afla, roșă pe cei ar dispune de acei numeri, ori să măcară numai de vre-unul din ei, să binevoiescă a-i-lu împrumuta spre folosință, eventual e gata a-lu rescumpăra cu prețul dorit. Recomandăm atențiunei cetitorilor noștri această rugare.

O scenă grozavă a fost în menageria „de *Jonkheere*“ din *Hautem-Saint-Lievin* în timpul unei reprezentații. Imblânșitorul de fiare sălbatice dădu unei pantere, care nu se supunea, câteva lovituri de biciu. Turbată se repeși pantera asupra lui, care însă voind s'o apuce de capul alunecă. În timpul acesta intră proprietarul menageriei în cușcă și apucă pantera de gât. Pantera lăsă atunci prada și se repeși asupra stăpânului menageriei. În timpul acesta îi reuși imblânșitorului de fiare să deschidă cușca și să iasă în arenă, unde cădu jos scaldat în sânge. Servitorii menageriei alergară și infipseră în gâtul bestiei o sulită de feru, ér alți spectatori din menagerie traseră de codă pe panteră astfel, că stăpânul menageriei putu să scape. Și elu ca și imblânșitorul de fiare este grav rănit.

— o —

Furnitură. O publicațiune a călei ferate c. și r. priv. *Kaschau-Oderberg* asupra furniturii de lemne necesare la întreținerea liniei, este espusă la vederea tuturor în biuroul camerei de comerț și industria din *Brașov.* Terminu pentru prezentarea ofertelor 22 Dec. a. c.

— o —

Călindarul plugarului pe an 1894, constătoru din 9 cole de tipar, cu unu bogat cuprins literar pentru popor, cu felurite scrieri economice, mulțime de poezii frumoșe, totu felul de povești pentru trebuințele țilnice, câte-va pagini de glume, proverbe, gâcitur și alte multe. Acestu călindaru, redigiat de *Ioan Georgescu*, se pôte cumpăra dela *Tipografia A. Mureșianu* în *Brașov*, dela *Societatea de Consum* în *Blașiu*, cum și dela toate librăriile din țără. Prețulu 25 cr., cu porto cu totu 30 cr. Pentru România: 80 bani.

Reforma camerei magnaților.

În ședința dela 9 Dec. a dietei unguresce, la poziția petițiilor, a venit în discuție și reforma Camerei magnaților. Raportorul *Szuhányi* a propus, ca petițiile comitatelor, cari urgiteză reforma camerei magnaților, să fie transpuse ministeriului

Madarasz I. auzându, că raportorul propune estradarea petițiilor la ministeriul întregu, adecă la guvern, protesteză. Elu cere, ca petițiile să fie predate comisiunei petiționare.

Dieta respinge propunerea lui *Madarasz.*

Madarasz I.: După-ce camera a hotărît dezbateră meritoriă, părerea mea este, ca camera magnaților să se constituie curat pe basă electorală. Cestiunea acosta este de-o deosebită importanță acum, când se pôte crede, că camera magnaților, stându între națiune și domnitor, va împiedeca voința națiunii. Elu este aderentul sistemului c'o singură cameră, dér decât guvernul voese și o corporație de moderațiune, atunci să pună celu puțin acesteia margini.

Hermann O. dișe, că dieta numai macină petițiile, dér nici nu le citește, nici nu le dezbate. Dieta nu este de loc orientată asupra petițiilor, cari urgiteză reforma camerei magnaților. Și elu este aderentul sistemului c'o singură cameră, și crede, că camera magnaților nu e nici îndreptățită, nici necesară. Ea nu s'a născut din rădăcina constituției națiunii, ci dintr'o întâmplare neprevădută, când adecă sala dezbaterilor era prea strîmtă și așa adunarea trebuia să se țină în două sale deosebite. În petițiile comitatelor elu vede espresiunea spiritului timpului, ba cere chiar să se reformeze și parlamentul, primind în sinul s'eu pe reprezentanții clasei muncitorilor.

Horánszky dișe, că ține de necesar sistemul, reprezentativ și pentru camera magnaților nu crede însă, că ar fi oportun să se dezbate acum această cestiune.

Ministrul *Wekerle* declară, că guvernul n'a luat în programul s'eu și reforma camerei magnaților. N'a luat'o din

causă, că lansarea acestei cestiuni nu este necesară acum și deci guvernul încă se alătură pe lângă părerea lui *Horánszky.* Una s'eu alta dintre hotărârile unilaterale ale camerei magnaților, nu pôte să ne îndemne de urgență pentru această reformă, căci acosta n'ar fi politica convingerei, ci a nervosității. Dér, on. dietă, eu negu, că cineva ar puté susține cu dreptu, că camera magnaților ar fi luată poziția în cestiunea proiectelor bisericesce politice. Unu votu de neîncredere incidentalu, care nu stă în legătură imediată cu cestiunile bisericesce, și care, în trecutu fă d'is, s'a pus pe tapet ca o surprindere, negu, că ar involva în sine pozițiunea camerei magnaților contra reformele bisericesce politice. Din contră în mine este puternică convingerea, că camera magnaților nu va folosi drepturile mari și puterea, ce-o are în mână așa, ca prin acestea să devină o piedecă în calea progresului. (Vii aprobări) În înțelesul acosta primesc petițiile comitatelor.

Atentatul din Paris.

Scirile telegrafice din Paris, cu data de 10 Dec., spun următoarele:

Adevăratul nume al autorului atentatului este *Vaillant.*

În timpul nopții, funcționarii prefecturii au verificat esactitatea stării civile date de spectatori interogați la palatul *Burbon.* *Vaillant*, transportat la *Hotelu Dieu*, a declarat, că se chiamă *Marchal.* Interogatoriul însă a descoperit, că are două domicili: unul la *Choisy-le-Roy* și altul în strada *Daguerre* la Paris.

Vaillant se fălese mult de crima sa, și afirmă, că n'are complici. S'au găsit în odaia lui lichide și diferite prafuri, unu mare număr de țiare și publicațiuni anarchiste, scrisori dela tovarăși și cărți de chemie. S'a găsit de asemenea o olă destul de mare, care fusese preparată, ca să servescă de bombă.

Insuși *Vaillant* a dat detalii asupra bombei de care s'a servit; era o olă de fier umplută cu pilitură de fier, în mijlocu era unu tubu, care conținea două acide, a căroru amestecare a provocat esplosia.

Vaillant s'a însurat acum câțiva ani, și a avut doi copii. A fost la *Buenos-Ayres*; s'a întors în Franța; elu a fost condamnat de cinci ori pentru furt și vagabondagi.

Dupuy a primit er unu mare număr de telegrame și de scrisori de felicitare.

Starea deputaților răniți este foarte satisfăcătoare.

Paris, 10 Decembre.

Indivizii, cari erau supraveghiați la *Hotelu Dieu* au fost puși în libertate; poliția n'a oprit, decât pe *Vaillant* și pe vre-o cinci, s'eu șese suspecti.

D. *Lépine*, prefectul poliției, d. *Roulier*, procuror, și d. *Meyer*, judecător de instrucție, au stat mai totă dimineța la *Hotelu Dieu.* În urma numărărilor cestiuni puse de acești magistrați, autorul atentatului a recunoscut, că dăduse unu nume fals; se numește într'adevăr *Auguste Vaillant*; s'a născut la *Mézières (Ardennes)* în 1861.

Elu a locuit la *Montmartre*, unde a fost membru în comitetul socialist revoluționar din alu 18-lea arondismentu. Identitatea lui e acum stabilită.

Elu a declarat, că pentru a produce mai multu efect, ochise și voise să lovescă pe președintele Camerei; se fălese de actul s'eu criminal și regretă, că brațulu s'eu a deviat, când a aruncat bomba.

Vaillant, care este rănit la nas și la piciorul drept, va fi îngrijit la *Hotelu Dieu* pădit de mai mulți agenți până la unu nou ordin.

Paris, 10 Decembre.

Ministrii au ținut dimineța unu consiliu sub președinția d-lui *Casimir Périer*; s'a vorbit întâia de măsurile administrative ce se vor lua imediat pentru a apăra societatea în contra atentatelor anarchiste. Consiliul a studiat în urmă mijlocele de luat pentru a complecta legea din 1875

asupra dinamitei și a introduce în ea dispozițiuni destinate să reguleze întrebuințarea, transportul, fabricațiunea și păstrarea materiilor explozive. Ministrii au discutat de asemenea, decât nu trebuie adăogat la legea asupra presei unu articolu, pedepsindu apologia faptelor calificate de crime și provocarea la aceste fapte, chiar decât provocarea nu e urmată de efect.

O decisiune definitivă se va lua într'unu nou consiliu, care se va ține mâne la *Elyseeu.*

Literatură.

Administrația laudatei reviste „*Lumea Ilustrată*“ din *Bucuresc*, care cu dreptu cuvântu a devenit atât de apreciată din partea societății române, face cunoscut, că nr. 11—12 (broșura 6.) din această revistă, care cuprinde numărul excepțional de Crăciun, apare la 11 Decembre și va costa 3 lei pentru neabonați. Pentru abonați însă, cum și pentru toți, cei cari au cumpărat toate numerile apărute în anul alu 2-lea, costul va fi numai de 1 leu. Cine doarece deci să aibă esecelentul număr excepțional de Crăciun numai pe prețulu de 1 leu, să-lu cumpere totu de acolo, de unde a cumpărat și celelalte numere, s'eu să-lu procure de odată toate broșurile 1—6. Abonamentul pe anu la revista „*Lumea Ilustrată*“ costă numai 20 lei în România și 23.60 în străinătate.

Atragem atențiunea cetitorilor asupra urmatărilor articole, foarte interesante, cari fac parte din bogatul sumaru al numărului excepțional de Crăciun: Sfântul munte *Athos*, după *Georg. Ebers*, cu 8 ilustrații; *Vae Victus*, (*Sophia Kowalewsky*) de *Z. C. Arbore*; cu ilustrațiune; *Din Șomcuta Mare*, cu ilustrația „*Plugarului*“; *Elegie* de *A. Naum*, cu ilustrație; *Sera pe Lună*, de *A. Vlahuță*; *Ce dișe D-șeu*, anecdotă de *Th. D. Speranță*; *Vișta*, de *Anton Bacalbașa*; *Doina dorulu de mamă*, de *N. Beldiceanu*; *Trandafir*, de *Artur Stavri*; *Iarna*, de *Traian Demetrescu*, cu ilustrație; *Politica la sat*, de *Coșbuc*; *Copacul sfânt*, de *A. Steuermann*; *Bate vântulu... de Alexandrina Mihăescu*; *Călătorulu*, după *Schiller*, de *Endimion*; *Poesia*, de *I. Iuliu Roșca* și suplimentu mare „*Domne Iartă-i!*“, tablou de *H. Hoffmann*. Abonamentele sunt a se adresa la administrația revistei „*Lumea Ilustrată*“ în *Bucuresc*, (sub *Hotelu de France*).

DIVERSE.

O jertfă ciudată. — Că *Chinesii* aduc jertfă tunurilor lor, se probază prin următorul fapt: O jertfă a avut loc înaintea generalulu de brigadă și alu oficerilor superiori ai regimentelor, cari formeză garnisuna în portulu *Tschin-kiang.* La gura fiă-cărui tunu se aședă unu cap de porc, unu cocosu viu și unu pesce, înaintea acestora îngenunchiar oficerii și se rugară la spiritele, cari dirigeză direcțiunea glonțelor, ca să le fiă în ajutor, în casu de răboiu ast-fel, ca glonțele să lovescă tot-deuna ținta, pe urmă, ca țeva să nu se spargă etc. După acosta ceremonie tunurile fură încărcate și pe urmă li se dădură focu, ast-fel jerfele sburară în bucăți.

Amor de maimuțe. Profesorul *Gardner*, care se ocupă cu limbajulu maimuțelor, aduse, cum scim, 2 cimpanzi din *Africa.* Animalele se numesc *Aaron* și *Elisbaba.* *Elisbaba* a cădutu victima climatei aspre a *Angliei.* A fost o scenă foarte mișcătoare. *Aaron* ținea pe soția sa în brațe. Când profes. *Gardner* îi puse mâna pe inimă pentru a vedé, decât mai bate, *Aaron* făcu și elu așa, și se uita în ochii profesorulu, ca să vadă, ce dișe. *Murind Elisbaba*, *Aaron* era nemângaiat, a trebuit ca să-l răpescă cu forța pe iubita sa din brațe. Pe nici o față omenescă nu s'ar fi putut ceti durerea într'unu mod mai clar, ca pe a bietulu cimpanzu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Decembrie 1893.

Renta ung. de aur 4%	116.30
Renta de corone ung. 4%	94.10
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.40
" " " argint 4 1/2%	100.—
Oblig. " " " de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare.	94.35
" " croata-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii.	147.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	141.50
Renta de hartie austr.	97.60
" " argint " " "	97.40
" " aur " " "	118.20
Losuri din 1860 " " "	145.75
Actii de ale Bancoei austro-ungara.	1004.—
" " ung. de credit.	419.25
" " austr. de credit.	345.25
Napoleon d'or " " "	9.92
Marele imp. germ.	61.22 1/2
London (lire sterlinge).	124.60
Renta de corone austr.	96.80

Cursul pieței Brașov.

Din 12 Decembrie 1893.

Banote rom. Cump.	9.78	Vend.	9.85
Argint rom.	9.70	"	9.80
Napoleon-d'or	9.87	"	9.90
Galbeni	5.88	"	5.93
Ruble rusesti	130.—	"	132.—
Marele germane	60.60	"	61.05
Lire turcesci	11.20	"	—
Seris. fonc. „Albina, 6%”	—	"	—
" " " 5%”	101.50	"	102.50

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Marea Descoperire a Veacului
ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.
INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIEȚEI
 Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la **PARIS, 7, r. Saint-Lazare.**
 BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE
 Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la **BUCUREȘTI, la Ilie ZAMPRESOU, droghist;** la **JAȘI, la D.D. Frați KONTA, farmaciști.**
 și la **Tulcea, la Dr. D. RAVBLICO, farmacia la „MINERVA,”** la **Galați, STALSKI, farmacist,** la **Ploiești, la J. & C. CHRISTESCU, farmacist și droghist,** la **Roman, la D. J. WERNER, farmacist.**

ESSENȚE
 cu a căror întrebuițare se poate prepara imediat **Rum, Cognac, felurite spiritoase, liqueruri fine și specialități** lifereză de calitate brăntă. Asemenia oferă și **essență de otetă 80%** curată chimic, pentru a prepara **otetă de vin, picăut tare și otetă obișnuită.**
Successul cel mai bun se garantează.
 Cataloge de prețuri trimiță franco.
Carl Philipp Pollak
 Fabrica de **ESSENȚE-specialitate**
P R A G.
 Se caută reprezentanți soliști.

NOUȚATE! **VINŪ NEGRU ȘI ALBŪ!** **NOUȚATE!**
 Am onora a aduce la cunoștința onor. publică, că cu ocazia culesului de vii, am cumpărat singur în persoană **vinŪ albŪ și negru, din renumitele vii dela Szegsard,** de o calitate superioară.
 Aceste vinuri **curate și foarte bune le vând** atât în **hotelul meu, cum și afară,** cu prețurile obișnuite din piață.
 Fiindcă după cunoștința mea, vinuri de o astfel de calitate eminentă nu se află în localurile unde se vinde vinŪ, îmi permit a atrage atențiunea onor. publică asupra vinurilor mele.
 Cu totă stima
Pásztory István,
 proprietarul hotelului la „**LEUL DE AURŪ**” BrașovŪ, în Blumena.
 301,5—6

Anunțuri
 (insertiuni și reclame)
 Sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. În casul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemântŪ, care crește cu câtŪ publicarea se face mai de multe-ori.
 Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

ABONAMENTE
 la „GAZETA TRANSILVANIEI”
 PrețulŪ abonamentului este:
 Pentru Austro-Ungaria:
 Pe trei luni 3 fl. —
 Pe șese luni 6 fl. —
 Pe unŪ anŪ 12 fl. —
 Pentru România și străinătate:
 Pe trei luni 10 fr.
 Pe șese luni 20 fr.
 Pe unŪ anŪ 40 fr.
Abonamente la numerele cu data de Duminecă.
 Pentru Austro-Ungaria:
 Pe anŪ 2 fl. —
 Pe șese luni 1 fl. —
 Pe trei luni 50 cr.
 Pentru România și străinătate:
 Pe anŪ 8 franci.
 Pe șese luni 4 franci.
 Pe trei luni 2 franci.
 Abonamentele se facŪ mai ușorŪ și mai repede prin **mandate poștale.**
 Domni, cari se vorŪ abona din nou, se binevoiescŪ a scrie adresa lămuritŪ și a arăta și poșta ultimă.
 Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

TIPOGRAFIA
A. Mureșianu
 BrașovŪ, TêrgulŪ Inului Nr. 30.
 AcestŪ stabilimentŪ este provăduțŪ cu cele mai bune mijloce tehnice și fiindŪ bine asortatŪ cu totŪ felulŪ de caractere de litere din cele mai moderne este pusŪ în pozițiune de a putē esecuta **orice comande** cu promptitudine și acuratețŪ, precum:
IMPRIMATE ARTISTICE IN AURŪ, ARGINTŪ ȘI COLORI
CĂRȚI DE ȘCIINȚŪ, LITERATURŪ ȘI DIDACTICE
STATUTE.
FOI PERIODICE.
BILETE DE VISITŪ DIFERITE FORMATE.
PROGRAME ELEGANTE.
BILETE DE LOGODNŪ ȘI DE NUNȚŪ DUPŪ DORINȚŪ ȘI ÎN COLORI.
ANUNȚURŪ.
REGISTRE ȘI IMPRIMATE pentru tôte speciile de serviciuri.
BILANȚURŪ. Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori. Couverte, in toță mărimena.
TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURŪ și RESTAURANTE.
PREȚURŪ-CURENTE ȘI DIVERȘ
BILETE DE INMORMENTARŪ.
 Comandele eventuale se primescŪ în biuroulŪ tipografiei, BrașovŪ TêrgulŪ Inului Nr. 30, etagiulŪ I, cătrŪ stradŪ. — Prețurile moderate. — Comandele din afarŪ rugămŪ a le adresa la **Tipografia A. MUREȘIANU, BrașovŪ.**

Sosirea și plecarea trenurilor în BrașovŪ.
Sosirea trenurilor în BrașovŪ:
 1. Dela Pesta la BrașovŪ:
 TrenulŪ de persoane: 8 ore dimineța.
 TrenulŪ accel.: 2 ore 9 min. după am.
 TrenulŪ mixtŪ: 10 ore 25 minute sêra.
 2. Dela Bucuresci la BrașovŪ:
 TrenulŪ accel.: 2 ore 18 min. după am.
 TrenulŪ mixtŪ: 7 ore 1 minute sêra.
 TrenulŪ accel.: 10 ore 17 minute sêra.
 3. Dela Zêrnesci la BrașovŪ.
 TrenulŪ mixtŪ: 6 ore 10 min. dimineța.
 TrenulŪ mixtŪ: 1 orŪ 14 min. după am.
 4. Dela Ch.-Oșorheiu la BrașovŪ.
 TrenulŪ de persoane: 8 ore 18 min. dimini.
 TrenulŪ mixtŪ: 1 orŪ 49 min. după am.
 TrenulŪ mixtŪ: 6 ore 56 min. sêra.
Plecarea trenurilor din BrașovŪ:
 1. Dela BrașovŪ la Pesta
 TrenulŪ mixtŪ: 5 ore 10 min. dimineța.
 TrenulŪ accel.: 2 ore 45 min. după am.
 TrenulŪ de persoane: 7 ore 43 min. sêra.
 2. Dela BrașovŪ la Bucuresci:
 TrenulŪ accel.: 5 ore 15 minute dimini.
 TrenulŪ mixtŪ: 11 ore înainte de amez.
 TrenulŪ accel.: 2 ore 19 min. după am.
 3. Dela BrașovŪ la Zêrnesci:
 TrenulŪ mixtŪ: 9 ore 5 min. dimineța.
 TrenulŪ mixtŪ: 4 ore 55 min. după am.
 Dela BrașovŪ la Ch.-Oșorheiu.
 TrenulŪ de persoane: 5 ore 46 min. dimini.
 TrenulŪ mixtŪ: 8 ore 50 minute a. m.
 TrenulŪ mixtŪ: 3 ore 10 min. după am.